

מעלות הנבואה

The Stanford Encyclopedia of Philosophy

אינטראקציוניזם היא התיאוריה בפילוסופיה של הנפש הטוענת כי חומר ונפש הם שני חומרים נבדלים ובלתי תלויים המפעילים השפעות סיבתיות זה על זה. האינטראקציוניזם הומצא על ידי הפילוסוף הרציונליסטי הצרפתי רנה דקארט. במאה ה-20, המגנים המשמעותיים ביותר שלה היו הפילוסוף המדע הנודע קארל פופר וג'ון אקלס, חתן פרס נובל ברפוא על חקר המוח.

שזירה קוונטית (באנגלית, Quantum Entanglement)

היא תופעה במכניקת הקוונטים בה המצבים הקוונטיים של שני עצמים או יותר חייבים תמיד להיות מתוארים בהתייחסות אחד לשני, זאת למרות האפשרות שהעצמים מרוחקים פיזית זה מזה (התנהגות אי-מקומית). קשר זה אינו ניתן לתיאור במונחי הסתברות של הפיזיקה הקלאסית, אך ניתן לתיאור כפונקציית גל המציינת את המצב הקוונטי המשותף של כל החלקים. התופעה מביאה לתיאום בתכונות הפיזיות המדידות של העצמים. ברגע בו נערכת מדידה על אחד העצמים (קרי קריסת פונקציית 0) היא משתקפת באופן מיידי גם בעצם השני, אפילו במצב בו העצמים רחוקים זה מזה בשנות אור. שזירה קוונטית הודגמה לא רק במרחב (עצמים מרוחקים פיזית) אלא אף בזמן (בין עצמים שלא מתקיימים באותו זמן)

אפקט הצופה

הוא מונח מדעי המשמש לתיאור האופן בו אדם הצופה ומוודד אירוע, עשוי לשנות את הנצפה, רק מעצם צפייתו באותו האירוע. כלומר, זהו מצב שבו פעולת הצפייה באירוע מסוים עלולה לשנות את מהלכו בהשוואה למצב שבו האירוע מתרחש ללא צופה. לאפקט הצופה יש חשיבות רבה בבנייה ותכנון של ניסויים ותצפיות במסגרת המחקר המדעי, לאור הנטאי שהוא עלול ליצור והשפעות על האופן שבו ניתן לפרש את הממצאים.

1. אורות הקודש / חלק א / עמוד רעב / הנבואה הפועלת - צו

ההבדל שבין הנבואה להחכמה הוא, שהחכמה היא מסתכלת במציאות הסתכלות צדדית, שטחית או עמוקה, אבל אין ההסתכלות הזאת פועלת במהות המצוי שום פעולה, והנבואה היא הסתכלות של חיים, שהפעולה והיצירה של המציאות, משטריה ופנימיותיה, משורגים יחד עמה.

הנביא רואה את המציאות מצד שהוא ועצמיותו הנם מעוררים בה בכלותה, והוא מכיר את עמדתו זאת. ועל כן ההתעלות אל הנסים בפועל, אל השלטון במציאות המוגבלת, קשורה היא עם הנבואה בישראל, כשם שנתגלו בהם הנסים נתגלתה בהם הנבואה. ומכל מקום אף על פי שהצנורות הנם בודאי שונים.

2. אורות הקודש / חלק א / עמוד רעב / תכונת הנבואה - צה

הנבואה היא באה לפרקים, בנבואת הנביאים של הדורות, חוץ מנבואתו של אדון הנביאים משה רבינו ע"ה. בזמן הופעתה מתגלה היא בכל עז הרוחניות, עד שחושי השר וותפקידי הגוף והנפש החיונית מתבטלים. אמנם בסילוקה נשארו הרשמים הרוחניים אצורים בנפש, ראויים לסדר על ידם הנהגה ברורה לכל הליכות החיים היותר טובים, על פי המסלה שכבר נסללה על ידי הופעתה של צדקת ד' שבתורה ומוסר המנוחל מדור דורים. והנביא שלא בזמן נבואתו הוא דוקא מלא איתנות גופנית כמו איתנות נפשית. החכמים תכונתם אחרת. ההופעה הרוחנית אינה באה מעולם לידי התגברות עליונה עד כדי הריסות הסדר החמרי, אבל לעומת זה הרוחניות מתמדת היא תמיד, מחלשת היא את הכח החמרי והחיוני במדה ידועה, ומאירה את האור השכלי והמוסרי בשעור ממוצע. כמובן שיש בזה צד עילוי גם כן מפני השמוש המשותף של הכח השכלי והנפשי, ומפני אפשרות התדירות, אבל חסר בו אותו העז, וההופעה הברורה, המגלה את אומץ אלהים, ומגדלת את השלטון של הטוב והקודש על הקיבוץ החברותי.